

Letnik I. v lažnjivi obleki. Štev. 13.

Izhaja v mesecu dvakrat, kedar ga je volja. — Veljá celo leto 2 gold. 40 kr., pol leta 1 gold. 20 kr.

Uradni del.

Gosp. dr. Leitmayer, kateri je sklical v Celju zbor nemškutarjev, izvoljen je časten mestjan v Blatni vasi. Ob enem se mu je poslal red „prokletih grabelj“, kterega bo menda obesil na nos.

Volilci Košak, Mekinec in Klinec, kateri so dali svoje glasove Pajku, dobili so pravico, da smejo tudi oni in sicer sami brez posebnega dovoljenja povsod muhe loviti in celó jesti.

Ipavskim in novomeškim uradnikom in tudi kranjskemu poglavarju Derbiču, kateri so na vso moč se potezali za kandidate liberalne stranke, poslal se je po telegrafu „Dežmanov žegen“. Vsak volilec pa, ki je dal svoj glas nemškutarjem, dobi konšt. odpustke za pet let.

Gosp. Župan je zavoljo neizmernih zaslug o tukajšnji nemškutariji povzdignjen v plemenitni stan s priimkom „vitez della Kravja dolina“.

Janški zajci so poslali ljubljanskim turnarjem pohvalna spričala, v katerih naznanjajo, da so jih tudi sprejeli v svojo srenjo. Vsled te časti sklenili so turnarji, na novo zastavo z zlatom všiti za grb — tekočega zajca.

Poprovič, znan zagovornik liberaluhov, je dobil po dobro končani poskušnji diplomu doktorja zmešnjave.

Lažnjivi Kljukec, slovenskemu ljudstvu dobro znan resnicoljub, poklican je po konšt. društvu v Ljubljano, da prevzame odsej vredništvo „Tagblatta“. List je jel že zeló pešati, lažnjiva obleka mu je visela že v capah po životu in videla se je tu pa tam že kaka naga resnica.

Dnevni red.

Nedelja. V Celju velikansk nemškutarsk tabor, kteremu se vdeleži tudi Kasmacherjev pudelj. Strašna pojedina. — Celjani spoznajo, da jim je zeló potrebna norišnica.

Ponedeljek. Nemškutarske buče po taboru glava boli. Po časnikih telegrafične novine razglašajo, da je bila na taboru tolika množica ustavoljubnih, da se ni dala prešteti, kajti nihče ni znal več ko pet šteti. — Danes je tudi v Celju sila veliko dolgih nosov in pobitih steklenic.

Torek. Minister Giskra se vpiše v društvo „Slovenija“ in v vse slovenske čitalnice. — Zemlja se jame nazaj vrtiti.

Sreda. V konšt. društvu govori gosp. Dežman za vpeljavo slovenščine v šole. Da pa se daje ljudstvu lep izgled, razdelijo se zbranim udom slovenske abecednice. — Solčni mrak o polnoči.

Četrtek. Pajk je izvoljen poslanec vseh brenčelnov ljubljanske okolice. — Strašno veselje med muhami.

Petek. Vsestranska sprava med nemškutarji in Slovenci. V povikšanje svečanosti sné Dežman iz „lecta“ narejenega Slovenca, potem izpije frakelj slovenske ideje. — Uši kašljajo.

Sobota. „Tagblatt“ in njegovi dopisuni obljubijo, da so se danes zadnjikrat lagali — v tekočem tednu. Neznana žalost med bralci lista, kterim žuga strašna lakota.

Nemškutarskim kandidatom.

Veliko je poklicanih, pa ne eden izvoljen.

„Brenčelj“,
konšt. volilec.

Ne boš, Jaka!

Nemškutarji hoč'jo v besago nas d'jat',
Bi radi nas vse ponemčili;
Poskušajo svojo kulturo sejat',
Da b' moško pri nas jo kosili.
Slovenci so narod, ki zmislila ga
Sta Bleiweis in Costa, slovenska Boga.
Ak' bi ju obesli al' djali pod meč,
Neumnih Slovencev ne bilo bi več.
Je li taka?
Ne boš, Jaka!

Volitve po kmetih strašno jih skrbé,
Napenjajo sila vse strune;
Tekaje marljivo volilce lovè,
Obetajo piške, kapune,
In trd'jo, da Kranjci pošteni so vsi,
Da srce za blagor jim ljudstva gori.
Al' kmetič premotit' nikdar se ne dá,
Sleparju navaden odgovor je ta:
„Sprav' se spaka!
Ne boš, Jaka!“

„Iskren sem Slovenec“, nekteri kriči,
Ki vrgel bi Nemce čez meje;
V čitalnici vedno za mizo tiči,
Povsod se za prvega šteje.
Ko pride nevarnost', pogumnosti čas,
Se skrije junaček, zdaj ni ga pri nas.
Če treba denarja, pri njemu ga ni;
Je li ta v resnici slovenske krvi?
Če je taka,
Ne boš, Jaka!

Nemškutarski listi nesramno, grdó
Nas psujejo, črn'jo Slovane,
Da roparji vsi in cigani smo c'ló;
Ne eden se pravnik ne gane.
Če piše pa listek čez Nemce le kaj,
Ga zgrabi pol'eija, ne dá ga nazaj;
V zatožbo slovenski se grešnik postav',
Nemškutarsk' brez kazni nam hodi po glav'.
Je prav taka?
Ne boš, Jaka!

„Brencelj“

Feljton.

Mameluški zbor.

Mameluški modrijani so imeli te dni jako važno in viharno sejo. Predčenčar naznani društvu, da mu je došlo pismo brez podpisa; ker pa graja postopanje teh modrijanov, se ne spodobi, da bi se prebralo. Ko se je odobril zapisnik dosedanjih blamaž, stopi na sod gosp. dr. Kolt-Ni-Kar ter jame blebetati:

„Slavna konšt. gospôda! Vem, da Vas vse obisije luč inteligencije in da Vas vodi povsod le liberalizem, kteri ne trpi nikakoršnega ugovora; znano mi je tudi, da skrbite za javno varnost v našem mestu. Vendar se godi še dokaj nepostavnega. Jeza me tare, komaj sem v stanu govoriti. Čujte! Preteklo noč sem bil ravno sladko zakimal, kar me zbudí iz spanja velikanska bolha. Skrb sl. odbora mora biti, da morejo mestjani vsaj ponoči počivati, tedaj vprašam gosp. predčenčarja, kaj misli storiti v tej zadevi, kajti ako ni hitre pomoči, žuga mestu velika nevarnost“.

Predčenčar obljubi, da bo to stvar v pretres vzal, in dá besedo gosp. Sted-Ri-Jurju, kteri tako-le prične:

„Slavna liberalna gospôda! Jeza zgrabi človeka, ako vidi, kako nesnažne so naše ulice. Tu pljune kdo na gladek kamen, tam vrže kdo kak čik pod kap, in vrh tega pa še dež vse zmóči in oblati. Kaj takega ne sme se dalje trpeti. Odbor je vezan skrbeti, da se temu v okom pride. Čujte moj nasvêt! Da ne bodo ljudje pljuvali po tleh, se nastavijo vsakih deset korakov pljuvalniki napolnjeni z žaganjem, in pri vsaki tružici stoji čuvaj, kteri pazi, da se zapoved, pljuvati le v posodo, na tanko spolnuje.

Drugi mestni čuvaji pa imajo nalogo, vsakega, kteri si prižge smodko, tako dolgo spremljati, da jo do malega pokadi, in potem mu čik — ako je treba s silo vzeti. Ob enem se naroči pri svetovalcu Mi-Kužeku marelja, ktera pokrije celo mesto in brani dežja. Mislim, da slavni zbor prikima mojim predlogom!“

Nasvet se odobri.

Svetovalec Benjamin Käs-Mach-Er: Dovolite, da tudi jez enó pametno povem. (Klici: Je že čas, saj je še od Vas nismo slišali!) Dobro Vam je znano, da se vsak rajše vozi ko hodi. Človek je krona stvarjenja, posebno pa ako je ud konšt. društva, tedaj mu gré povsod prvo mesto. Pri nas pa je grda in nespodobna navada, da ako se človek v kočiji pelje, vedno konj pred njim teče. Ni li to zasramovanje človeške časti? Zbor mora skrbeti, da se od strani ta nepostavnost in to prejš ko je mogoče“.

Zbor, pretresavši stvar, sklene po nasvetu svetovalca Pis-Kera, da se ima odslej po mestu voziti nazaj, ali pa da se vpreže človek in se vsede konj v kočijo. Na ta način se doseže človeški časti spodoben namen.

Svetovalec Dreh-Or: Konšt. gospôdi je dobro znano, da na vrtu tik moje hiše že dolgo časa vrabci in slavci žvrgolijo in čivkajo, da nimam mirú ne po dnevi in ne po noči. To Vam je dobro znano in vendar se nič ne stori! Vprašam: Vas je li volja, odpoditi ali zapreti rogovileže?“

Sklene se, gospodu svetovalcu postaviti pred hišo dva čuvaja. Ko se je po pritožbi gosp. Ter-Ali-Pina, da mu je neka hiša pri vsakdanjem izhodu zeló na poti, sklenilo, zapovedati hišnemu gospodarju, da jo kam drugam prestavi, se končá seja in besed je konec.

Pojte se solit!

Ko je „Brencelj“ priporočal za poslanca gosp. Pajka, mislil je, da ne vpije gluhih, ne piše slepim. Poznal je dobro svojega kandidata, kateri po pogovoru: „Kogar gospod ljubi, ga tepe“ — skrbi za svoje otroke v kmečkih hlačah in bi tudi v deželnem zboru nikdar ne pripustil, da bi jih topli ali strigli drugi. Hvaležnost do svojega največjega dobrotnika tirja, da njega, kateri Vas je tolikrat dal na klof, tudi enkrat posadite na stol v deželnem zboru, tedaj je bil „Brencelj“ gotov, da boste volili vsi enoglasno Pajka.

Pa kaj ste storili! Volili ste ga — triglasno! Tri glasove je dobil vrli mož, tri, kateri mu še ne dajo pravice, skoz ključavnico luknjo pokukati v zbornico. Mislite li, da je za Pajka vse dobro? Kaj bo počel s tremi glasovi? Jih bo mar ocvrl ali z jesihom in oljem mrzle snedel? Še trije raki so pičla piča za poglavarjev želodec, tem bolj trije „kumerni“ glasovi. Jih bo morda nasolil in posušil?

Zakaj ste ga ovrli? Komu je podobno to ravnanje! Kaj tako spoštujete očeta „Brenceljna“? Poredni otroci! Nikdar ga še niste ubogali, menda beseda pri Vas ne hasne čisto nič, tedaj bo treba šibe, da poskakuje po Vaših neubogljivih plečih, prej se ne boste vdali.

„Brencelj“ je menda najbolj nesrečna žival na zemlji. Tudi po njem priporočeni kandidati za kupčijsko in obrtniško zbornico so ostali na suhem. In vendar so med njimi veljaki, ki umejo več ko hruške peči, celó hlače meriti. Nasledki Vaše nespametne brezozirnosti so Vam že za petami, Rister Vam bo vsem hlače pomeril. Da se Vam pa tudi ne smili šibka krojaška dušica, ktera ne pada brez vseh nasledkov, kakor Turniček! Komaj se ji je bila zacementirala strašna bula, ktero je dobila pri volitvah v mestni zbor, že je zopet na tleh in ako se ji to tretjič pripeti, bo „hin“. Kaj pa potem? Mislite, da „Brencelj“ take možake iz rokalov stresa? Mislite, da jih ko parklje kupuje po cvajarju na „štantu“? Mislite, da se povsod po cesti pobirajo? Ti možje rastejo le tam, kjer je pognojeno z inteligencijo in kapitalom in pomočeno z liberalno gnojnico, in kjer sije konšt. solnce.

Kaj bo zdaj „Brencelj“ počel z zavrženimi kandidati? Jih bo mar stolkel in kahal žganje iz njih? Sicer se mu piše iz otokov vélicege morja, da bi jih ljudojedci nakupili cele sode, pa ko jim je poslal njihove slike, ponujali so mu tako pičlo plačo, da so brez dvoma kože več vredne, ktere bi se dale vstrojiti za podplate.

Med njimi je še nekaj prav dobre robe. „Brencelj“ jih je postavil na ogled; — kdor si želi kupiti kak „štuk“, naj se brž ko brž oglasi, da ne bo prepozno.

„Brencelj“ se je tedaj pri kupčiji s konšt. blagom zopet spekel. Ako si ne mislite voliti kandidatov, ktere Vam pošilja iz nemškutarke zaloge, ne naročujte si jih dalje, kajti „Brencelj“ s takim blagom drugod ne more delati kupčije.

Pojte se solit!

Prošnja.

Podpisani si hoče na vsaki način pridobiti še boljšo službo in zraven tudi večí delokrog, kajti tukaj ni v stanu tako prav, kakor bi rad po slovenskih bučah mahati.

Mislil sem, da boste na vloženo prošnjo, na kateri je še nekaj družih za našo reč zaslužnih mož

podpisanih, hitro vstregli naši želji ali preteklo je že mesec dni, pa še zmirom nič ni. — Z velikim veseljem sem toraj bral v „Brenceljnu“ št. 12. uradni razglas, da je nekaj služeb v Dežmaniji izpraznjenih. V ta namen sem se pogovoril s pajdaši v seji, ktero sem sklisal 25. dan grabljana, da prosim za-se in za dva mojih tovaršev za omenjene službe, kakor sledi:

Slamnato ministerstvo v Blatni vasi!

Naj blagovoli sl. blatniško ministerstvo mi podeliti službo mestnega komisarja itd. z odmerjeno plačo, ktero obljudim vestno opravljati. Rad se tudi zavežem, da bom vrh tega brezplačno hodil h kaplanskim pridigam, kjer bom pazil in pregrizoval in žvečel vsako besedo. To službo sem že pred časom na svojem sedanjem mestu opravljal. Res je sicer tudi znano, da sem bil 1848. leta še jako vnet Slovenec, da sem svoje sošolce, kadar so slučajno kako nemško besedico zinili, z zausnicami traktiral, ali za ta greh, ki me dela generalu Dežmanu nekako podobnega, sem se že zadosti s tem pokoril, da dobivam zdaj sam prav pogosto zausnice od ljubljene roke, in v drugem oziru sem zdaj eden najhujšobnejših nemškutarjev v radoljškem okraju, kar mi bo pritrtil gotovo vsak, kdor me pozna. Priložil sem izkaznico, da sem sposoben opravljati posla vsakega „špiceljna“.

Službo kuharja pa bi prevzel rad g. Robič senior, in to toliko bolj, ker ima že vso pripravo za-njo. Ima namreč kotlov in drugega orodja zadosti; kot žganjarski umetnik morebiti skuha iz Slovencev kak čudodelen „šnops“, ki bo imel hudo moč, da bo vsaka kaplica tega „šnopsa“ spreobrnila deset trdovratnih Slovencev ali pa dva najtrdovratnejša vsaj za vselej vpijanila. Drv ima tudi zadosti, kajti leskovina se nekaj časa nič kaj hitro ne razprodaja; s to tvarino se clo brez ognja dá šembrano dobro podkuriti. Tudi se ni bati, da bi, če tudi vso leskovino požgè, potem Slovenci pred njim varni bili, kajti kupil si je zdaj veliko volovsko žilo, ktero ima zmiraj pri rokah.

Službo gasilnika pa želi Hanjčè. Ima namreč on nekaj tacih prostorov, v kterih po leti ni prevroče in po zimí tudi nihè ni še zmrznil. Znano je pa, da v hladnejših prostorih je krí bolj mirna, vsled tega tudi vest.

Nadjam se toraj, da bo slavno ministerstvo rado nam podelilo te službe, kajti da nam sposobnosti za to ne manjka, sem do pike dokazal.

Tavčar m. p.

pooblastenec Hajnčka in Robiča sen.

Številka 3

ima za naše nemškutarje nekako čuden pomen, kakor se vidi iz sledeče sestave:

3 poglavitne blamaže so vjeli v komaj 3 letih;

3 krat so že turnarji dobili po hrbtu;

3 poslanci so se lani na Dunaji blamirali;

3 bi se bili blamirali tudi letos, pa sta bila k sreči na Dunaj koračila le dva;

3 Turničke štejejo v svoji četi;

3 društva imajo: konšt., turnarsko in filharmonično;

3 reči jih vladajo: Dežman, mestni zbor in „Tagblatt“;

3 krat 10 jih sedi v mestnem zboru, in

3 glasove je vjel njihov kandidat Pajk pri volitvi deželnega poslanca.

To važno in pomenljivo številko naj bi toraj liberaluhi pozlatili in hranili v večem spomin.

Novice.

— Borovniška krava — „Tagblatt“ ovcam dobro znana — je požrla pajka, strupenega, velikega, zelenega pajka in nevarno zbolela. Tedaj ne bo mogla več dati masla, s katerim je „Tagblatt“ nekaj časa svoje žgance belil, ako je ne ozdravi dr. B. Käsmacher, po kterega so hitro poslali.

— Strašno hudodelstvo se je zgodilo pretečeni teden v Krakovem predmestji. Četa mirnih golobčkov je pobirala zrnca po tleh, kar pridere puđelj — menda je bil Käsmacherjev — zgrabi nedolžno živalico in jo v tem hipu zadavi. Mesto je strašno razkačeno vsled te dogodbe, kajti umorjenec ni nikomur vode kalil.

— Iz Iga se nam pišejo prav čudne novice. Pajk je te dni po okolici kolovratil in vse prepregel z mrežami. Ker je bil pa menda pri potovanju zgubil svojo „ruto“, je naprosil nekega deželnega svetovalca, da bi mu posodil svojo; ker je pa ta ravno ni imel pri sebi, je poslal briča po zastavo na Ig, da si jo tam izposodi. Brič, ves zamišljen na Ig pridši, zahteva zastavo na posodo za nekaj dni, katero tudi dobi; pa nazaj gredé jo zopet izposodi kmečkim fantom, kateri so ga vprašali: „Boš grizel travo ali pil vodo?“ — Zavoljo tega radovednega vprašanja so dobili fantje menda nekaj dni stanovanje in potrežbo brez plače.

Ose in Dežman.

Slovenski duh. Svaril sem te, da pusti meh tam pri miru. Vkljub temu si ga dregnil s svojo spomenico; zdaj vidiš vruga! Naj te ose le pikajo, kolikor se jim zdi, saj dobro zaslužiš. Hahaha!

NAZNANI LA.

Zgubil se je

Dežman,

črne barve, kosmat in hud, kakor psi sploh. Kdor vé kaj o njem ali ga nazaj pripelje, dobi dobro plačo pri

Koširji na Brodu.

Tabor v Celji.

Podpisani naznani vsem nemškutarjem, da je pripravil vse, kar se pri pojedinah potrebuje, namreč:

1. Župo, v katero so nam Slovenci podrobili;
2. meso znane borovniške krave;
3. turnarski hrbti in klobase á la Janjče;
4. bedro á la Dežman;
5. kislí obrazi prečenjenih ljubljansko-nemškutarskih kandidatov s polivko á la dolg nos;
6. kompot iz dunajskih fig, od kupcov Župan in Poprovič v Ljubljani;

Za dobro pivo iz nemške kulture in za posebna vina iz inteligencije in kapitala itd. bo skrbel

Leitermayer & Comp.,
gostilnica „pri nemški blamaži“.

Priporočilo.

Čas, o katerem se navadno lazi po gorah, gledat lepo okolico, je prišel, in marsikdo bi šel rad na bližnje vrhe ljubljanske okolice, ako bi mu bila znana pot.

Podpisani je tako srečen, da more v tem obziru vstrezati častitemu občinstvu; tedaj se priporoča za

 potovodja na Janjče

in nazaj.

kajti znane so mu najskrivnejše in krajše steze, po kterih se prav hitro pride iz hriba nazaj.

Dormež, dolgi Krištof.

Razpis službe.

V Šenčurji poleg Kranja nameravajo najeti brzopisca ali stenografa, da bo zapisovalši vse to, kar duhovnik v cerkvi ali kje drugod misli in govori, potem denunciral govornika deželni vladi. Plačo brž ko ne mastno bo dobival iz dispozicijskega fonda.

Kdor si želi to častno službo, naj se obrne s svojimi podkovanimi dokumenti ali naravnost do Derviša v Kranj ali pa do Šenčurskega župana in njegovega vrlega sosedu Goloba. Kdor umé lagati ko ljubljanski „Tagblatt“, na tistega se bo posebno oziralo.

V Blatni vasi 4. grabljana t. l.

Ravnateljstvo „špiceljnov“

v Ljubljani.